

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ВИЩИЙ ДЕРЖАВНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД УКРАЇНИ
«БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»**

МАТЕРІАЛИ

100 – ї

підсумкової наукової конференції

професорсько-викладацького персоналу

Вищого державного навчального закладу України

«БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»

11, 13, 18 лютого 2019 року

(присвячена 75 - річчю БДМУ)

Чернівці – 2019

УДК 001:378.12(477.85)

ББК 72:74.58

М 34

Матеріали 100 – ї підсумкової наукової конференції професорсько-викладацького персоналу вищого державного навчального закладу України «Буковинський державний медичний університет», присвяченої 75-річчю БДМУ (м. Чернівці, 11, 13, 18 лютого 2019 р.) – Чернівці: Медуніверситет, 2019. – 544 с. іл.

ББК 72:74.58

У збірнику представлені матеріали 100 – ї підсумкової наукової конференції професорсько-викладацького персоналу вищого державного навчального закладу України «Буковинський державний медичний університет», присвяченої 75-річчю БДМУ (м.Чернівці, 11, 13, 18 лютого 2019 р.) із стилістикою та орфографією у авторській редакції. Публікації присвячені актуальним проблемам фундаментальної, теоретичної та клінічної медицини.

Загальна редакція: професор Бойчук Т.М., професор Івашук О.І., доцент Безрук В.В.

Наукові рецензенти:

професор Братенко М.К.

професор Булик Р.Є.

професор Гринчук Ф.В.

професор Давиденко І.С.

професор Дейнека С.Є.

професор Денисенко О.І.

професор Заморський І.І.

професор Колоскова О.К.

професор Коновчук В.М.

професор Пенішкевич Я.І.

професор Сидорчук Л.П.

професор Слободян О.М.

професор Ткачук С.С.

професор Тодоріко Л.Д.

професор Юзько О.М.

д.мед.н. Годованець О.І.

ISBN 978-966-697-543-3

© Буковинський державний медичний
університет, 2019

terms, designating the syndromes of various mental abnormalities. As a rule doctors rely on diagnoses that are generally accepted and are taken into account in the differential diagnostics of the patient. But there are a number of rare psychiatric syndromes that doctors rarely encounter in everyday practice.

Most of the psychiatric terms contain antroponymic names. Toponymic terms are the second frequent eponymous terms used in medical terminology of psychiatry. As an example of the disorder of unstable nervous system may be the Paris syndrome. It is manifested most often in quiet and polite Japanese tourists. The image of Paris as the ultimate locus of style, taste, and sophistication portrayed in the Japanese media creates damagingly high expectations.

But the objective reality of Paris does not coincide with their high expectations about this city, in which people are rude, aggressive and unfriendly. The city is filled with crowds of immigrants, and the streets are filled with thieves.

The objective reality which calm, quiet and polite Japanese tourists face, causes an unusual mental disorder. The main symptoms of this phenomenon are characterized by psychosomatic manifestations like the acceleration of heart beats (tachycardia), causing dizziness and shortness of breath, which result in the obsession by delusions of persecution and suffering from hallucinations. This condition was first diagnosed by the Professor Hiroaki Ota, a Japanese psychiatrist working in France. The only way to treat the Paris syndrome is to send an affected person back home to Japan.

Significant changes in the way of life, political situation in the world gave an impetus to the emergence of one more toponymic syndrome, the so called Stockholm syndrome, which is described as "friendship of hostages with the invader". The hostages become emotionally attached to the invaders and defend their captors. This state can be regarded as a form of reaction due to severe physical or emotional stress. Researchers consider it a psychological paradox – a normal reaction to a highly traumatic event. The authorship of the term "Stockholm syndrome" belongs to forensic scientist Nils Beyerot who first introduced this phrase into speech during the analysis of the tragic situation in 1973 in Stockholm, Sweden. But the mechanism of psychological defense, underlying the Stockholm syndrome, was first described by Anna Freud in 1936, when it was called "identification with the aggressor." The existence of this syndrome is confirmed by many well-known cases.

The Lima syndrome is the complete opposite of Stockholm one. In this case, the kidnappers are imbued with sympathy for their victims and their needs. The name of the syndrome was given by the case of the seizure of the Japanese Embassy in Lima (Peru) in 1997 when hostages were released by their invaders.

As the result of studying it is noteworthy that though these syndrome are not recognized as real psychiatric disorders and they are not included in the list of any of the existing international classification systems of psychiatric diseases they are common and widespread among people and may be included into classification system in future.

Шутак Л.Б.

ПРІОРИТЕТНІ ПІДХОДИ

ЩОДО ВИВЧЕННЯ СУЧАСНОГО УКРАЇНСЬКОГО МЕДИЧНОГО ДИСКУРСУ

Кафедра суспільних наук та українознавства

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет»

Невід'ємною частиною лікарської професіограми, неосдінним атрибутом особистості медичного працівника є уміння спілкуватися у різноманітних комунікативних ситуаціях, адже від того, чи вдалий мовленнєвий контакт, нерідко залежать результати лікування. До того ж, лікар – це не лише фахівець, який займається лікуванням і профілактикою хвороб, а й вихователь своїх пацієнтів і колег, організатор заходів охорони здоров'я, громадський діяч, науковець. Метою нашого дослідження є з'ясування особливостей сучасного українського медичного дискурсу, зокрема безпомилкового використання фахової термінології, точності наукових формулювань, зваженості, доречності й логічності викладу в різних

комунікативних ситуаціях. Для цього використовували методи порівняльня-зіставлення, аналізу, синтезу, узагальнення.

Однією з актуальних проблем функціонування української мови у сфері медичної діяльності є *професійно-прикладний, національно-культурний і морально-патріотичний аспекти вивчення фахового мовлення.*

Професійно-прикладний аспект реалізується насамперед у галузі практичної діяльності лікаря, в процесі спілкування з пацієнтом. Не зважаючи на технічний розвиток медицини живе спілкування з пацієнтом ніколи не втратить свого значення, до того ж воно має бути зрозумілим, проникливим, переконливим, таким, що викликає довіру.

Теза про можливість розмежування мови практичної та наукової медицини є помилковою. Функціонування національної мови в науковій медицині, забезпечуючи повноту мовно-професійного спілкування лікаря-практика, несе **національно-культурницьке** навантаження.

Щодо **морально-патріотичного аспекту** функціонування та розвитку української мови, то, обминаючи результати ґрунтовних мовно-психологічних та педагогічних досліджень про значення рідної мови в процесі становлення й розвитку людської психіки, формуванні особистості, досить наголосити на тому, що любов і повага до рідної мови є ознакою моральності, вихованості, інтелігентності.

Рідна мова в устах лікаря, під пером науковця значною мірою сприяє вихованню громадських почуттів, поєднанню в одній особі лікаря-професіонала й лікаря-громадянина. Зміни в соціально-політичному устрої України підвищили актуальність упровадження та використання державної мови у сферу медичної діяльності, адже в усіх незалежних націй основою фахового мовлення, наукового спілкування є державна мова.

З-поміж власне **лінгвістичних проблем**, пов'язаних з розбудовою українського фахового мовлення медичного працівника, варто виокремити такі чинники, як вивчення особливостей сучасної медичної терміносистеми, насамперед уникнення зросійщених елементів і стереотипів наукового мовлення; виявлення англіцизмів (американізмів) у медичній терміносистемі й наукове обґрунтування доцільності чи недоцільності їх ужитку; з'ясування ролі й місця інтернаціоналізмів та їх національних відповідників у медичній терміносистемі; вивчати особливості вторинних найменувань і метафоричних утворень у царині медичного термінотворення; орфоепічні й орфографічні проблеми тощо.

Отже, отримані результати допоможуть у подальшому дослідженні медичного дискурсу як одного з найбільш уживаних в українському науковому мовленні.

Висновки. Перелічені питання – лише наближення до комплексу проблем, пов'язаних з національною своєрідністю сучасного українського медичного дискурсу, вирішення яких – одне з основних завдань сучасної мовознавчої науки.

СЕКЦІЯ 20 АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ МЕДИЦИНИ ТА ОРГАНІЗАЦІЇ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Грицюк М.І., Навчук І.В.

**БДМУ – 75: ЗДОБУТКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ СОЦІАЛЬНОЇ МЕДИЦИНИ ТА
ОРГАНІЗАЦІЇ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я**

*Кафедра соціальної медицини та організації охорони здоров'я
Вищий державний навчальний заклад України
«Буковинський державний медичний університет»*

Зацікавленість у збереженні та зміцненні здоров'я супроводжує всю історію людства, починаючи з стародавніх цивілізацій. Ця потреба була головною рушійною силою появи медицини взагалі та системи організації охорони здоров'я зокрема.

Виділення соціальної медицини та організації охорони здоров'я в самостійну науку відбулося наприкінці XIX і на початку XX століття, коли для цього були створені відповідні